Ч. 153. Второк 18 (31) липня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Розвязане Думи а сербска скупштина. — Зменшене уоруженя в Анґлиї. — Вісти з Росиї.

На посліднім засіданю сербскої скупштини перед переходом до дневного порядку вказав социялістичний посол Лапцевич на те, що в Росиї довершено замаху державного через розвязане Думи. Бесідник запитав предсідателя, чи він іменем скупштини не наміряє висказати росийскому народови і Думі симпатиї. Коли президент не гадає того зробити, в такім случаю зробить то бесідник в імени своєї партиї, підносячи оклик: „Нехай жиє росийска революция!“ Заступник предсідателя скупштини, архієпископ Дюрич закликав на те: „Нехай жиє росийске царство!“ і зазначив, що не може нічого зробити в тім напрямі, а коли Лапцевич гадає инакше, нехай предложить внесене на письмі.

В анґлійскій палаті послів в часі нарад над буджетом маринарки заявив державний підсекретар Робертзон, що проектований первістно прелімінар будови военних кораблів зменшено о 3 мілiони фунтів штерлінґів. Від конференциї в Газі буде залежати, чи буде можливе дальше зменшене уоружень, чого правительство щиро бажає.

В суботу рано вибухли в Филипополи грізні демонстрациї против Греків і прибрали дуже великі розміри. Від рана до пополудня переходили містом товпи ведені аґітаторами, заволоділи силою всіми пятьма грецкими церквами; обрабували звиш 60 грецких склепів і знищили товари, зруйновали дві школи, кілька каварень і збурили до крихти цінну бібліотеку, що була власностию росийского міліонера, Грека, Морзаліого. О жертвах в людях нема доси вістий. Після приватних донесень побито між иншими грецкого архимандрита. Завізване войско не вспіло спинити забурень. Ті події осуджують в цілій Болгариї дуже остро.

„Воронежское Слово“ доносить про грізні аґрарні розрухи в вороніжскій ґубернії, іменно в бобровскім повіті. Від 7 до 10 с. м. спалили і зруйнували хлопи дуже богато маєтностий. І так: Дня 7 с. м. хлопи спалили і зрабували фільварок Смешнева, предводителя дворяньства. — Дня 8 с. м. знищили в Щурім державну винарню, почту і мешкане станового пристава. Того-ж самого дня кількатисячна товпа напала на іртильску цукроварню кн. Орлових, однак тут стрітила ся з козаками. Серед бійки убито офіцира а з товпи убито та ранено до 200 людий. На іртильских степах спалено чотири паньскі хутори. Найбільше лютили ся грабежі і розбої дня 10 с. м. Сего дня спалено і зрабовано Пади, маєток кн. Орлових, разом з гарною стадниною. Кілька днів перед тим прибули сюди делеґати іспаньского міністерства рільництва на закупно клячий. Тепер нема вже що купувати. Того-ж дня зруйновано і спалено маєтности: Чернявку, Щербачівку, Іванівку, Ясирку, Михайлівку, Попів Хутір і два двори кн. Васильчикова. Не ліпше діяло ся і в вороніжскім повіті. Дня 10 с. м. зрабовано, опісля спалено Николаївске і Локтево, зрабовано маєтности Раєвского і Богомолова. Товпа числяча понад 1500 людий кинулась опісля на посілість кн. Мещерского. Двір 3 дни боронив ся, узброївши 42 робітників і слуг. — Дня 13 с. м. товпа здобула двір і спалила. Розказують, що при тих погромах хлопи не вбивали двірских людий, а в декотрих случаях навіть давали свої підводи, щоби вивозити майно служачих по фільварках. Войска в часї погромів не було. Бобровскі дідичі післали до думи і до міністра внутрішних справ телєґраму, в котрій жалують ся на той погром, кажучи, що супроти него блїдніє білостоцкий погром, говорять о великім числї убитих і ранених і просять о охорону.

Репрезентациї більшої части міст вислали до царя протест против розвязаня Думи. Міні-

---

Звичай і мода.

(Культурно-історична розвідка. — Написав К. Вербенко).

(Дальше).

Звичайно гадають, що краватки роблять з якої небудь материї, котру покрають на відповідно великі кусні а відтак шиють. Як вже знаємо, так не єсть а то задля взірців, котрі о скілько можна, мусять на краватках виходити в цілости. Коли би роблено з яких-небудь материй, то взірці були так покраяні, що краватка робила би вражіне якогось зшитого до купи лаха. Отже то вироблюване взірців на материях до краваток приспорює фабрикантови найбільше видатків, бо навіть мала фабрика видає на самі взірці яких 15 до 20.000 корон річно. Він мусить держати собі рисовника або й кількох, має кілька варстатів, що виробляють ті взірці, мусить відтак після них вибивати карти, значить ся робити в кусниках грубого паперу (картону) дірочки і наконець закладати вибиті так карти на варстат, на котрім вже робить ся материя.

Щоби зрозуміти, як то робить ся, погадаймо собі насамперед звичайний простий варстат, на котрім наші ткачі роблять полотно. Ткач натягає насамперед на варстат довгі нитки, основу, котра, коли він потисне на варстат, розходить ся так, що одні нитки підоймають ся в гору а другі ідуть в долину. Межи тоті нитки пускає він човенцем впоперек по одній нитці ткане. Скоро нитка перебігла через цілу основу, він ловить єї основою так, що потиснувши на варстат, підоймає в гору тоті нитки, що були в долині, а спускає тоті нитки основи, що були з горі. В той спосіб переплітає він нитки так, мов би городив пліт. Коли же на материї треба виробляти якісь взірці, якийсь рисунок, то не всї нитки основи ловлять ткане, лиш деякі, отже лиш тоті треба розложити і ними ловити ткане. До такої роботи служить дуже штучно придуманий варстат винаходу Жакарда, до котрого прикладає ся згадані повисше карти з дірочками, вибитими після рисунку. Окремий прилад при тім варстаті пускає через дірочки в тих картах дротики, котрі тиснуть лиш на ті нитки, основи, котрі мають ловити ткане. Річ очевидна, що таких карт мусить бути дуже богато, бо що хвиля треба инакше переплітати основу з ткапем. До виробу материї лиш одного рода краватки треба 7 до 800 таких. Всї они посчіплювані разом і обертають ся на окремім до того приладі в міру того, як поступає робота. Кождий новий взорець вимагає нових карт, а за само їх вибиване треба платити яких 35 корон. Раз ужиті карти не придатні вже до нічого, хиба що фабрикантови удасть ся їх продати якомусь другому. Впрочім викидають їх і хиба лиш продають за нездалий до нічого папір фабрикам паперу.

Вже з сего видко, кілько то заходу, кілько труду і гроша вимагає виріб краваток; коли же мимо того фабрикант не лиш виходить на своє, але ще й заробляє красний гріш, то причина того в тім, що краватки борзо зуживають ся і що мода вимагає частої зміни. Нинї носять краватки навіть і робітники, хоч би лиш в неділю, а люди з висших станів видають на них таки значні суми. Декотрі, що держать ся строго моди, видають річно на краватки такі гроші, що для одних було би то вже досить значне майно. За примір може послужити славний компоніст Пєтро Масканї, котрий зробив собі навіть збірку краваток, в котрій має більше як шістьсот штук всілякого рода, а котрі представляють вартість звиш 3.500 корон.

Щож діє ся дальше з виробленою материєю? Фабрикант материї продає єї звичайно фабрикантови краваток, котрий держить собі тисячів робітників і робітниць. Робітники працюють таки в самій фабриці; они розтинають материю на відповідно малі кусні і після того, яка має бути краватка, прикравують до неї підшивку і вкладку. Тепер однакож придумано вже й дуже штучні машини до розтинаня материй і прикравуваня підшивок та вклад. Фабрикант той потребує ще й всілякого иншого материялу, як материй на підшивки і на вкладки, вати, картону, ґумових шнурочків, довгих бляшок, пряжок та инших металевих дрібниць і картону. Покраяний материял дає він робітницям, жінкам і дівчатам до дому, котрі там шиють краватки. По містах, де фабрикують краватки, жиє з них богато тисячів родин. Робітниці, що шиють дорожші краватки, заробляють значно більше як ті, котрі шиють лихший товар; сим платять звичайно по 25 до 35 сотиків за 12 штук. До дешевших краваток додають ще звичайно шпильки, обручки або й

стер внутрішних справ хоче членів Думи потягнути в судовій дорозї до одвічальности за промови в Думі. — Сторонництво праці в Думі приготовляє маніфест до войска, взиваючий, щоби не стріляло до людий. — Київский митрополит Флявян велїв в церквах відправити благодарственні молебні з причини розвязаня Думи. — Оногди зібрало ся в мешканю радника Бородіна много професорів і письменників і 8 членів Думи. Ненадійно увійшла поліция і перевела ревізию. Кілька осіб увязнено, однак бувших послів увільнено. На улици зібрала ся товпа і обкидала поліцию і войско камінем. По обох сторонах єсть кілька осіб ранених. — „Новое Время“ доносить, що бувші посли до Думи Ґучков з Москви, кн. Львов з Тули і кн. Львов з Саратова годить ся вступити до кабінету Столипина. „Річ“ доносить, що Ґучков має обняти портфель торговлї, Львов з Тули — судівництва або державної контролї, а Львов з Саратова — рільництва. Зачувати, що своє вступленє до кабінету зробили они залежним від того, щоби половина портфелів не була признана урядникам. — Член державної ради Шипов враз з ґрупою инших вибраних членів ради вносить протест против розвязаня Думи і складає мандат до ради. Они мотивують своє рішенє тим, що після їх гадки без Думи годї завести в Росиї спокій, тепер же по розвязаню Думи цїле законодавство єсть знов в руках виконуючої власти. — До „Pol t. Korr.“ доносять, що цар поручив дирекциї домен виготовити предложенє, в котрім мають бути визначені коронні землї, надаючі ся до роздїлу між хлопів, потребуючих землї. В найблизшім часї починить правительство дальші кроки в цїли полагодженя аґрарної справи. — До „Voss. Ztg.“ доносять з Петербурга, що позавчера доконано дальших арештовань в Москві, Варшаві, Одесї і Харкові. Правительство єсть тої гадки, що тепер має вже в своїх руках всїх головних аґітаторів революцийних партий.

Новинки.

Львів, дня 30-го липня 1906.

— **Є. В. Цїсар** призначив з приватних фондів для погорільцїв в Лежайску 8.000 К. запомоги.

— **Вибір посла.** Президия ц. к. Намістництва розписала вибір посла до Ради державної з округа курії міскої Броди-Золочів на місце дра Бика) на день 14 вересня с. р.

— **Дрібні вісти.** Начальний директор почт і телеграфів Іван Любич Сеферович виїхав на 6-тиждневу відпустку. Заступство переняв старший радник Людвик Пікор. — У Верхни, калуского повіта, отворено дня 22 с.м. нову читальню „Просьвіти“.

— **Огонь.** В Глубічку борщівского повіта вибух дня 26 с. м. огонь і при сильнім вітрі в однїй хвили знищив до тла 9 господарств. Коли би не енерґічна акция місцевого „Сокола“, то огонь був би приняв більші розміри. Лише 5 погорільцїв було асекурованих.

— **Войскові такси.** Державна рада ухвалила реформу закона войскових такс. Сей закон звучить так: „Хто покаже ся неспосібним до войскової служби, буде оплачувати таксу залежну від висоти его доходів“. — До тепер мусїв платити кождий, навіть і найбіднїйший, що був неспосібний до войска, войскову таксу. Після нового-ж закона будуть оплачувати лиш ті, котрих річний дохід виносить найменше тисяч двіста корон. Чий дохід не виносить 1.200 К, той не буде цїлком такси платити. Той закон є справедливійший від попередного, бо тепер біднїйші люди, неспосібні до войска, не будуть оплачувати ніяких такс. Але зате ті, що не будуть оплачувати такси, будуть мусїли що річно для контролї зголошувати ся особисто в своїм старостві.

— **Американьский цирк** Buffalo-Bill у Львові дав доси 4 представленя. Публики на тих представленях було значно менше, як можна було надїяти ся, а самі представленя не відповіли широкій і галасливій рекламі. — З нагоди побуту того цирку в Чернівцях пише тамошна „Буковина“: Вже у вівторок досьвіта залягли сотки публики черновецкий дворець і ведучу до него дорогу, щоби бачити приїзд сензацийних гостий. Швидкість і лад, із якими доконано опорожненя трох поїздів, змусить впровадити кождого справдї в подив, так само як моментанне майже вибудоване величезного табору на площи свиньской торговицї. Видовище для 12 тисяч осіб, кольосальні стайнї, шатри для трупи, їдальня та полева кухня — все те виринуло немов з під земли за несповна дві години, після чого цїла трупа вже й покріпила ся снїданем, яке приладжено на машиновій кухни. Чого не осягнено плякатами, довершив ще в'їзд до міста. Продаж білетів у книгарні Шального просто обляглa публика, так що лад удержував окремий відділ поліциї. До самогож табору трупи стали іти немов на прощу цїлі товпи народу, обляґаючи его просто тисячами. В мить знайшов ся рій перекупнїв, до того й само підприємство Buffalo Bill виступило із продажию власного мила, цукорків і книжочок та переписних листків. Гамір народу, гуркіт возів, крик американьских окличників надавало вражінє чогось справдї нечуваного. Невиданий був також здвиг чужосторонної публики, яка залила Чернівцї і разом із черновецкими жертвами американьскої реклями, дала помисловому підприємцеви за 4 вистави, бодай яких 100 тисяч корон доходу.

— **Виклади науки дневникарства.** Як доносять нїмецкі часописи, в торговельній академиї в Берлинї мають бути незабаром заведені виклади і семинарскі вправи в обсягу науки дневникарства та книгарства. З обсягу дневникарства будуть оповіщені такі виклади: суть, історія і значінє публичної опінії; суть і історія публицистики; дневники і часописи; політична праса; економічна праса; фахові часописи; огляди, ілюстровані часописи; характеристичні явища на поли сучасного дневникарства; як повстає великий дневник (наклад, редакция, друк, експедиция); інсератовий відділ; праса а економія; відвічальність праси; правительство, парлямент а праса; праса а книгарство; заграничнa праса; национальні і міжнародні пресові уладженя; історія і сучасний стан берлїньского дневникарства. На семинари будуть обговорювані справи орґанізациї „журналїстичного бюра“ і будуть ведені вправи в обсязї всїх галузий промислової пропаґанди. Також є в проектї звідуванє великих бюр берлиньских видавництв, почтового прасового бюра, телеґрафічного бюра і т. п.

† Іван Матковский, секретар краєвої дирекциї скарбу, син перемиского крилошанина, о. Павла Матковского, член руских товариств, чоловік дуже дїяльний і визначний патриот, упокоїв ся в Перемишли дня 26 с. м., в 45-ім році житя. Похорон відбув ся в суботу рано.

† Леопольд Лїтиньский, звістний львівский підприємець і промисловець, помер в Косові на хоробу звану по лїкарски appendicitis, що значить запаленє того кінчика, що виростає на слїпій кишцї, отже не від затроєня рибою як то первістно говорено. Покійник був дуже підприємчивим і метким чоловіком а внаслїдок того й доробив ся значного майна. З фаху був він фармацевтом, але що в ту пору, коли він покінчив був аптикарскі науки, трудно було дістати посади в аптиках а о власній аптицї в виду правних трудностий та ще й при браку більшого капіталу не можна було й думати, то покійник приїхав до Львова і брав ся тут до всїляких підприємств. В перших роках нашого видавництва збирав він анонси до „Народної Часописи“, відтак виробляв кефір і стерилізоване молоко, пізнїйше отворив драґерию і так дорабляв ся чимраз більшого майна. По вибудованю нового театру міского у Львові взяв він зразу до спілки з другими а пізнїйше таки сам в аренду великий будинок Скарбківский, де давнїйше містив ся театр. По звістних крадежах в львівскій касї ощадности і наставших внаслїдок того

инші дрібницї, що в декотрих сторонах збільшає значно покуп краваток.

Готові кравaтки пакують в пуделка і продають їх гуртівникам по великих містах, котрі пускають їх дальше в сьвіт. Як великий єсть оборот краватками, можна зміркувати з того, що один фабрикант продає нераз до року і за півтора міліона корон лиш самої материї, не вчисляючи в то підшивки та всїляких инших додатків. Розуміє ся, що фабриканти краваток не купують материї лиш у одного фабриканта, але у 20 до 25, бо через то мають великий вибір як що до самої материї так і що до взірців та й краски.

Мода краваток викликала в послїдних часах новий промисл, чи радше новий спосіб заробкованя, котрий поки що обмежає ся ще лиш на сам Париж. Там настали т. зв. „вязальники“ краваток. В Парижи єсть вже від давна такий звичай, що фризиєри в богатших частях міста продають в своїх робітнях ковнїрики від сорочок і кравaтки і та мають з того незлий побічний заробок. Они стараються о то, щоби мали на складї як найлїпший товар, бо инакше не видержали би конкуренциї з купцями.

Отже до одного з тих фризиєрів зайшов був раз якийсь париский стрійко та купив там собі кравaтку і хотів єї зараз убрати. Помічник фризиєрский, що єго обслугував, підняв ся завязати єму хорошо кравaтку після найновійшої моди. Той стрійко згодив ся на то, а коли відтак приглянув ся собі в зеркалї, завязане кравaтки так єму сподобала ся, що він не жалував щедро нагородити фризиєра за его прислугу. Се стало ся знаком для артистів від волося: они від тепер за кождий раз, коли хтось купував у них кравaтку, підоймали ся зараз і завязувати єї, аж наконець, коли показало ся, що можуть з сего мати заробок, покинули давнє ремесло а взяли ся до нового. Давна добровільна нагорода стала ся тепер заплатою, котрої вже жадали за свою штуку.

Так виробило ся нове самостійне ремесло. Нинї єсть в Парижи около сорок вязальників краваток, котрі нічим більше не занимають ся, як лиш вязанем краваток і мають з того добрий заробок. Такса за завязанє кравaтки, коли хтось приходить до такого артиста до дому, виносить одного франка, коли же его кличуть до себе, то платять єму два франки. Але бо то й штука так вязати кравaтки, як вяжуть їх чи радше дають собі вязати париские стрійки. Вязати узол раз так а другий раз инакше, видумувати ще й в тім моду — на то треба справдї хиба лиш Парижанина, париского стрійка, де инде того би не удали і тому мабуть ся мода і сей спосіб заробкованя не знайшов доси нїгде наслїдуваня.

А тепер придивім ся иньшій части нашого одїня, котре нинї увійшло далеко більше в моду, як коли небудь і грає в нашім суспільнім житю так само важну ролю як капелюх і кравaтка та єсть з ними тїсно звязане. То рукавички.

* * *

Хто і коли видумав рукавички? Та й се наше так модне одїнє сягає глубокої старини і може не без причини оно так улюблене у теперішного жіноцтва, бо після грецкого переказу видумав его не хто иньший, лиш сама богиня краси і любови Венера. Одного разу, кажуть, бігла Венера лісом за хорошим молодцем Адонісом і поколола собі в терню руки так, що аж кров з них капала. Она казала тодї Ґрациям поробити собі із шкіри рукавички, а они так і зробили. Але там, де з руки Венери кров капнула між тернє, виросла і зацвила рожа.

Коли би писати історию рукавички, то треба би поправдї зачинати від руки, а о руцї далось би богато написати. Рука буває всїляка в молодім і старім віцї, у мужчини і женщини, в здоровім і не дужім станї; она зміняє ся з роботою і званєм, а навіть наклін і пристрасть не позістають мабуть без впливу на неї. Від того мабуть і пішла приповідка: „рука як у старого злодія“ — що має означити велику і погану руку. Маленька рука уважаєсь знаком аристократичного походженя. Славні маленькі руки мали перский король Кир, Римлянин Цезар, македоньский король Александер і Наполеон Бонапарте. (Дальше буде).

банкротства купив був Літиньский копальню вугля в Джурові по Щепановскім, у Львові перейняв на себе збанкротовану „Фільгармонію“ і спроваджував всїляких артистів та устроював великі концерти — словом кидав ся на всі сторони і брав ся до всего та зарабляв там, де другі тратили. Був то тип рідкого у нас підприємця, бо при тім був то й наскрізь честний чоловік і добра душа. Зарабляючи сам, давав і другим заробок. Недуга, на яку покійник помер, проявила ся була у него вже перед двома роками, а тепер, коли перебував в Косові, так нагло і сильно збільшила ся, що о якійсь помочи через операцию не могло бути й бесїди. Покійник полишив жінку і двоє дїтий.

— **Сцена з капелюхом в анґлїйскім парляментї.** За доповнене до розвідки про капелюхи у фейлетонах нашої часописи нехай послужить слїдуюча сцена в анґлїйскій палатї послів, яка наробила там сими днями не мало сьміху. Посол О'Гер поставив був внесенє в справі авторского права при музичних торах і над тим внесенєм мало відбувати ся голосованє. Внескодавець хотів перед тим додати ще якесь формальне доповненє до свого внесення, однакож після реґуляміну анґлїйскої палати послів можна лиш тодї зробити і допустити до того, коли той, що поставив внесенє, сидить і має капелюх на голові — се також оріґінальний, але дуже давний звичай в анґлїйскім парляментї. Стало ся однак, що О'Гер внаслїдок великої спеки лишив був свій капелюх в ґардеробі а сидячий близько него ірийский націоналїст анї не думав вигодити заклопотаному послови капелюхом із своєї партиї — також оріґінальний звичай, котрий наказує навіть завзятим противникам політичним вигодити в таких случаях капелюхом. Аж якийсь товариш політичний внескодавця знайшов раду: зробив борзенько з аркуша паперу якогось проекту закона трикінчастий капелюх, такий, як то роблять собі хлопцї, коли бавлять ся вояка, та серед загального сьміху подав его заклопотаному послови, але той розлютив ся і кинув ним на землю, що наробило ще більше сьміху. Тим часом побіг якийсь посол до ґардероби і вхопив там перший лїпший цилїндер, який впав ему в руки. Урадований О'Гер взяв его і всадив ему на голову, але не позбув ся клопоту, бо капелюх показав ся за великий і заліз ему аж на уха а то знов наробило великого сьміху в палатї. Але „спікер“ („бесїдник“, той що проводить бесїдами в палатї, достойник парляментарний, якого має лиш анґлїйский парлямент) змилосердив ся над заклопотаним послом, котрому, коли промавляв, майже цїлого лиця не було видко, і признав, що все відбуло ся по формі та приняв доповненє до внесеня.

Телеґрами.

Відень 30 липня. В ткацких фабриках в Більску і Білій та охрестности відправлено 4000 робітників.

Карльсбад 30 липня. Президент міністрів бар. Бек від'їхав вчера вечером назад до Відня.

Барцельона 30 липня. Межинародний конґрес републиканьский ухвалив протест против розвязаня Думи і вирази симпатиї для росийских революціонїстів.

Нижний Новгород 30 липня. (П. Аг.). З'їзд на сегорічний великий ярмарок, котрий тут вчера розпочав ся, не есть взагалї слабший як минувшого року. Прибуло більше поменших торговельників а за то мало великих купців. Довіз товарів із Сибіри есть сего року менший.

Париж 30 липня. „Journal“ доносять, що Сантос-Дімон робив вчера проби зі своїм новим бальоном до кермованя. Проби випали вдоволяючо.

Петербург 30 липня. В так званім „петербургскім участку“ напали вчера узброєнї люди на друкарню, зловили управителя і кілька осіб з персоналу друкарнї а відтак видрукували на ротаційній машинї привезену з собою виборгску відозву членів Думи. Підчас тої подїї відбувало ся в каплици положеній напротив друкарнї богослуженє при численній участи населеня і в присутности многих полїциянів. Мимо того полїция довідала ся о нападї аж тодї, коли узброєнї вже були щезли.

Петербург 30 липня. Міністерство торговлї і промислу розіслало до властий і промисловців проект закона о робітниках, щоби они висказали о нїм свою гадку. Проект той обнимає справи: управильненє контрактів робітничих, найдовшого часу працї, обезпеченє на случай недуги і нещастя; заведенє кас обезпечень і вкладкових, достави здорових помешкань для робітників, на конець справу надзору фабрик окремими властями промисловими.

Петербург 30 липня. Петербургска аґенция доносить з Полтави, що підчас бунту войскового, о котрім донесли телеґрами, убито 1 вояка а 4 вояків і 1 цивільного зранено.

Петербург 30 липня. Петербургска аґенция доносить з Юзівки, що зібрані там в числї кілька тисячів гірників ухвалили з причини розвязаня Думи застановити роботу у всїх тамошних гутах. З тої причини вислано до Юзівки драґонів.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

носп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7 00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руської, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1 50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/6 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

носп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6 25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави руської, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в місковім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).